

The Golden Future #36 vraag 1

Wetenschap moet religieus worden.

Vraag 1

GELIEFDE OSHO,

VANAF MIJN VROEGE JEUGD WERD IK STERK AANGETROKKEN TOT ASTRONOMIE EN ATOOMWETENSCHAP. HET WAS EEN ZOEKTOCHT NAAR WAARHEID. ALS GEVOLG WEES IK AL HEEL VROEG HET IDEE VAN CHRISTENDOM AF. TEGENWOORDIG BEGRIJP IK DAT HOE DIEPER DE WETENSCHAPPERS IN DE MATERIE GAAN, HOE MEER ZE BESEFFEN DAT ZE OP ZICHZELF WORDEN TERUGGEWORPEN, ERKENNEND DAT HET DE MENS IS DIE TEN OPZICHTE VAN ZIJN EIGEN BEWUSTZIJN DE VERSCHIJNINGSVORM VAN DE KOSMOS BEPAALT.

DAT DOET ME DENKEN AAN HETGEEN IK BEGRIJP WAT U VOORTDUREND ZEGT. HOEWEL DEZE WETENSCHAPPERS ZICH REALISEREN DAT DE TJDKLOK OP TWEE MINUTEN VOOR TWAALF STAAT, EN HOEWEL, ZE ALS WETENSCHAPPERS GEEN VOOROORDELEN ZOULDEN MOETEN HEBBEN, LIJKT UW VISIE VAN DE NIEUWE MENS HEN NIET AAN TE TREKKEN.

BEHOREN ZIJ TOT DEZELFDE CATEGORIE ALS POLITICI? WETENSCHAP IS ZO OPWINDEND BELANGWEKKEND, MAAR ANDERZIJD HEB IK ONTDEKT DAT ZE HELEMAAL NIET TRANSFORMEREND IS. WAAR IS ZE GOED VOOR?

GELIEFDE MEESTER, BEN IK MIJN TIJD ERMEE AAN HET VERKWISTEN?

WANNEER IK U ZIE LACHEN, SMELT IK VAN VREUGDE.

Satyam Bhairava, de vraag die je hebt gesteld, brengt vele vragen met zich mee. Ten eerste, zijn de wetenschappers ook van dezelfde categorie als politici? In zekere zin wel. De politicus is iemand wiens totale wens het is over macht te beschikken; vandaar dat het, voor iedereen wiens verlangen het is macht te hebben over anderen – het kunnen mensen of materiële objecten zijn – geen verschil maakt...

De politicus spant zich in om macht te hebben over mensen, en de wetenschapper spant zich in om macht te hebben over materie; maar het verlangen is hetzelfde, en de mind is hetzelfde. Dus in één opzicht zitten ze in dezelfde boot. Maar er zijn vele andere aspecten waarin wetenschap volkomen anders is dan politiek.

Politici onderwerpen levende mensen; daarom is het gewelddadiger.

Wetenschap probeert materie te bedwingen; vandaar dat het geen gewelddadig onderzoek is. Maar wetenschap is uitgegroeid tot een zodanige gecompliceerdheid dat het tegenwoordig voor individuele wetenschappers niet

mogelijk is op zichzelf te werken; ze hebben enorm veel steun van politici nodig. Hun onderzoeksprojecten zijn zo duur dat alleen regeringen van hele rijke landen zich dat kunnen veroorloven. Dus de wetenschap is onbewust een slachtoffer geworden in de handen van politici.

De wetenschapper werkt tegenwoordig als een dienaar voor het nationalisme, voor het communisme, voor het fascisme, voor het kapitalisme. Hij is niet meer een onafhankelijke onderzoeker; hij maakt deel uit van een bepaalde politieke ideologie. Hij werkt en ontdekt maar hij heeft geen controle over zijn eigen ontdekkingen; de controle bevindt zich in handen van de politici. Zij beslissen in welke richting hij moet werken; anders ondersteunen ze financieel geen enkel ander soort project – en hun enige project is oorlog. Dus duizenden wetenschappers van enorme intelligentie, talent en genialiteit zijn gewoon slaven geworden van een politiek mechanisme dat van hun intelligentie profiteert in het belang van oorlog en dood.

Wetenschap kan van groot belang zijn als er twee dingen aan worden toegevoegd: het ene is dat het niet alleen een objectief onderzoek moet zijn, maar het moet ook de subjectieve toegangen tot bewustzijn openen. De wetenschapper moet niet enkel blijven werken aan objecten. Hij moet ook werken aan de wetenschapper zelf. Tot nu toe heeft de wetenschapper zijn eigen bewustzijn ontkend. Het is een dergelijk absurde houding, zo onlogisch en zo onwetenschappelijk, dat het wetenschappers dichterbij de zogenaamde bijgelovige godsdiensten brengt: ze geloven blindelings in een god over wie ze niets weten, en de wetenschapper gaat door met niet in zichzelf te geloven. Het bijgeloof is enorm, ongelooflijk. Als er niemand binnenin je is, als er in je geen bewustzijn is, wie is dan degene die de mysteries en geheimen van materie, natuur en leven gaat ontdekken? Op dit punt heeft de wetenschap zich gedragen op een oude bijgelovige manier; ze heeft godsdiensten geïmiteerd.

Ik heb contact gehad met vele wetenschappelijke hoogleraren en geen enkele van hen was in staat een argument te geven ter ondersteuning van dit bijgeloof. Ze blijven eenvoudig herhalen dat bewustzijn enkel een bijproduct is van materie. En telkens wanneer ik ze vroeg: 'Op welke gronden zeg je dat? Wie is de wetenschapper die het heeft bewezen? Welke zijn de ontdekkingen die gedaan zijn en die dat idee ondersteunen...?' Het is enkel omdat een man, die helemaal geen wetenschapper was, die een econoom was, Karl Marx, dit idee liet ontstaan dat bewustzijn enkel een bijproduct is van materie. Hij wilde god ontkennen en hij wilde de ziel ontkennen; zijn benadering was filosofisch.

Het communisme blijft in Karl Marx geloven. Het is begrijpelijk als in de Sovjet-Unie de wetenschapper hetzelfde heeft herhaald als dat van Karl Marx, want om daar iets te zeggen dat indruist tegen Karl Marx, is ingaan tegen de heilige schrift van het communisme. Het is hetzelfde als in een fanatieke Christelijke samenleving, waar je niets kunt zeggen dat tegen de bijbel in gaat. Het kan zijn dat je gelijk hebt, dat doet er niet toe; het is niet een kwestie van gelijk of ongelijk hebben. Het heilige schrift kan niet worden tegengesproken; dat is een onvergeeflijke zonde. Maar hetzelfde is het geval in de Sovjet-Unie voor zover het Karl Marx en zijn boek Das Kapital betreft.

Maar in de vrije wereld waar mensen voorwenden het recht te hebben van vrijheid van meningsuiting blijven wetenschappers ook dit bijgeloof herhalen, dat bewustzijn enkel een bijproduct is van materie, zonder enig begrip dat Karl Marx geen wetenschapper was en zijn uitspraak op geen enkel proefondervindelijk bewijs is gebaseerd.

Karl Marx was een atheïst. Net zoals er mensen zijn die in god geloven zonder iets over god weten, zijn er mensen die niet in god geloven zonder iets over god te weten. In beginsel verschillen ze niet; hun hoedanigheid is hetzelfde. Dus in een bepaald opzicht gedraagt de wetenschapper zich als een fanatieke fundamentalistische christen... Hij blijft het bewustzijn ontkennen. En tenzij de wetenschap de dimensie van haar eigen innerlijkheid openstelt, wordt het geen volledig studieobject, een totaal studiegebied. Het blijft dan bevooroordeeld; haar zienswijze blijft dan maar de halve waarheid.

En je moet bedenken dat een hele leugen beter is dan een halve waarheid. De hele leugen zal al gauw ontdekt worden; de halve waarheid is heel gevaarlijk omdat het iets van waarheid in zich draagt. Het kan de mensen eeuwenlang in het duister houden.

En voor wetenschappers zijn al drie eeuwen voorbijgegaan. Ze hebben gewerkt maar ze hebben het niet gedurfd onderzoek te doen in het meest innerlijke wezen van de mens – dat is iets dat aan de wetenschap moet worden toegevoegd; dan kan ze van enorm belang worden.

Subjectiviteit toevoegen aan de objectieve wetenschap betekent het toevoegen van de methoden van meditatie aan de methoden van concentratie. De methoden van concentratie nemen je mee naar buiten, ze zijn extrovert. Wetenschap vraagt om een mind die de capaciteit heeft zich te concentreren. Meditatie vereist de capaciteit om voorbij de mind te gaan, in stilte te gaan, het absoluut zijn van een puur niets-zijn.

Tenzij wetenschap meditatie accepteert als een steekhoudende methode van onderzoek, blijft ze een halfslachtige wetenschap – en door haar

halfslachtingheid is ze gevaarlijk. Ze kan gemakkelijk de doelen van de dood dienen, want ze gelooft niet in bewustzijn, ze gelooft in dode materie – dus het doet er niet toe of Nagasaki plaatsvindt of Hiroshima plaatsvindt, of zelfs als de hele aarde zelfmoord pleegt. Het maakt niet uit, want alles is materie. Er is geen bewustzijn; er is niets verloren gegaan.

De wetenschapper komt enkel in opstand tegen de politici wanneer de dimensie van meditatie aan zijn onderzoek, aan zijn werk wordt toegevoegd. Ten tweede moet de wetenschapper tegenwoordig bedenken dat hij de politici voorziet van zelfvernietigende nucleaire wapens. Hij handelt in strijd met de mensheid, hij handelt in strijd met de nieuwe mens, de nieuwe mensheid; zijn gedrag is tegen zijn eigen kinderen gericht. Hij zaait voor iedereen de zaden des doods.

Het wordt tijd dat wetenschappers leren onderscheid te maken: wat ondersteunt het leven en wat vernietigt het leven? Alleen al op grond van hun salarissen en hun welstand... ze zouden niet door moeten gaan als slaven en robots door te werken ten gunste van oorlog en een destructie die ongekend is. De wetenschapper moet ook een revolutionair zijn. Allereerst moet hij een spirituele zoeker zijn, en ten tweede moet hij een revolutionair zijn. En hij moet onthouden niet de dood te dienen, wat het ook kost. Hij moet niet de aanwijzingen van de politici volgen. Hij moet zelf beslissen wat nuttig is voor de hele kosmos, wat nuttig is voor de ecologie, wat nuttig is voor een beter leven, voor een mooier bestaan. En hij moet de politici veroordelen als ze hem dwingen te werken ten dienste van de dood. Hij moet absoluut weigeren, overal – in de Sovjet-Unie, in Amerika, in China, in elk land overal ter wereld. Wetenschappers hebben een eigen wereldbeeld nodig dat kan beslissen welk onderzoek ter hand genomen moet worden en welke onderzoek weggelaten moet worden. Tot nu toe is wetenschap toevallig geweest. Mensen hebben alleen maar al tastend in het duister onderzoek gedaan, om iets te ontdekken, om geweldige ontdekkers te worden. Die tijd is nu voorbij. Rondtastend in het duister hebben ze atombommen uitgevonden, nucleaire wapens; ze hebben een geweldige dienst bewezen!

Het is nu hun verantwoordelijkheid om alle nucleaire wapens, alle atoomwapens te vernietigen, zelfs als het in strijd is met je zogenaamde nationalisme, je zogenaamde communisme, je zogenaamde democratie. Dat doet er allemaal niet toe, want tegenwoordig staat zelfs het hele bestaan van de mens op het spel. Net zoals wetenschappers ooit in opstand kwamen tegen de godsdienst en zijn dictaten, moeten ze nu in opstand komen tegen de politici en hun dictaten.

De wetenschapper moet op eigen benen staan en volkomen duidelijk zijn dat niet van hem geprofiteerd wordt. Overal wordt van hem geprofiteerd. Enkel omdat aan hem geweldige salarissen worden uitbetaald, Nobelprijzen gegeven, grote eer bewezen, is hij bereid de hele mensheid op te offeren – voor al zijn Nobelprijzen, voor al die domme prijzen. Wetenschappers moeten zich niet langer als kinderen gedragen. Deze toekenningen en deze prijzen en deze respectabele banen zijn allemaal speeltjes om je voor de gek te houden, en zelfs je grote wetenschappers gedragen zich als dwazen.

Ik wil graag dat mijn mensen overal ter wereld een tumult teweegbrengen tegen wetenschappers die dienstbaar zijn aan regeringen en politici in het creëren van oorlogsmiddelen. De massa moet wakker gemaakt worden tegen deze wetenschappers; zij zijn nu het grootste gevaar geworden, en hun samenwerking met politici moet worden verbroken.

Wetenschap als zodanig kan beide worden: door meditatie te accepteren kan ze religie worden; door rebels te zijn kan ze een beter leven creëren, overvloediger, rijker. Ze kan de grootste zegening zijn voor de mensheid – naar buiten en naar binnen. Maar tegenwoordig is het een van de grootste gevaren.

Satyam Bhairava, je maakt je zorgen en je bent ongerust dat de wetenschappers zich totaal niet bewust zijn van de nieuwe mens. Dat kunnen ze niet; ze staan ten dienste van de oude mens en de oude mensheid, de oude politici, de oude ideologieën. In feite zijn ze voor de nieuwe mens een begrafenis aan het voorbereiden. Ze zouden voor de oude mens die al dood is een begrafenis moeten voorbereiden! En we dragen zijn lijk mee – het stinkt, maar we zijn immuun geworden, want we zijn geboren in een maatschappij die lijken met zich mee heeft gedragen. We zijn opgegroeid in een maatschappij, in opvoedkundige instituten... overal worden lijken vereerd.

Als er ergens op een andere planeet leven is – en wetenschappers vermoeden dat er leven is op ten minste vijftigduizend planeten in het hele universum, en er zijn misschien planeten waar de wetenschap zich heeft ontwikkeld tot veel grotere reikwijdtes – zijn zij misschien in staat ons gedrag te observeren. En ze zullen eenvoudigweg verbaasd zijn: wat zijn onze genieën aan het doen? Het zou beter geweest zijn als er meer idioten waren en minder genieën – het leven zou dan tenminste verder gegaan zijn. Deze genieën zijn bezig het hele leven te vernietigen.

De nieuwe mens kan alleen aanvaard worden als wetenschappers begrijpen dat de wereld niet alleen uit dode objecten bestaat; hij bestaat ook uit levende wezens – en niet alleen uit levende wezens maar uit wezens die ook bewust

zijn. En er is een mogelijkheid om dit bewustzijn naar grote hoogten te ontwikkelen. Een Gautam Boeddha en een Zarathustra zijn als de Everest, toppen van de Himalaya. Zij tonen, zij duiden op het potentieel van ieder mens; enkel een kleine inspanning en je kunt ook hun hoogte bereiken. Je kunt ook de zonverlichte toppen bereiken; je hoeft niet altijd in de donkere grotten te leven, in de valleien van ellende.

De duistere nacht hoeft niet altijd voort te duren.

Er is een mogelijkheid om vanuit de donkere nacht in een prachtige ochtend aan te komen met vogels die zingen en bloemen die bloeien.

De wetenschappers moeten enorm gestimuleerd worden om te gaan mediteren. Alleen dan zijn ze in staat om in te zien dat wat ze hebben gedaan in strijd is met de toekomst van de mensheid. Ze vernietigen alle hoop... terwijl ze met dezelfde intelligentie een paradijs op aarde hadden kunnen creëren voor de nieuwe mens, voor hun kinderen en hun kleinkinderen, om in een betere wereld te leven, met meer gezondheid, met meer liefde, met meer bewustzijn.

Satyam Bhairava, je hebt gelijk dat wetenschap 'zo opwindend interessant' is, maar het kan zelfs nog veel interessanter zijn. Ze moet religieus worden, ze moet spiritueel worden. Ze moet niet al haar energie uitputten naar de uiterlijke wereld, maar moet doordringen in de schatten van ons innerlijke wezen. En je hebt ook gelijk dat, 'ik heb ontdekt dat ze helemaal niets transformeert. Waar is ze dan goed voor?'

Ze heeft een geweldig potentieel, maar van dat potentieel is nog geen gebruik gemaakt. Net zoals ze succesvol is geweest in het doordringen in het hele geheim van de materie, heeft ze ook de capaciteit om door te dringen in het hele geheim van het bewustzijn. Dan zal ze een geweldige aanmoediging worden, een geweldige zegen.

Voor zover het gaat om mij en mijn visie voor een nieuwe mensheid, zie ik dat de wetenschap twee dimensies heeft: de ene, de lagere dimensie, die bezig is met objecten; en de tweede, de hogere dimensie, die bezig is met bewustzijn. En de lagere dimensie moet als een dienaar werken voor de hogere dimensie. Dan is er geen enkele andere religie nodig; dan vervult de wetenschap volkomen alle behoeften van de mens.

Maar momenteel heb je volkomen gelijk dat wetenschap niets transformeert. Dat kan ook niet. Behalve als zij het bewustzijn aanpakt en uitwerkt op welke wijze meer bewustzijn in de mens kan worden ontwikkeld – hoe zijn onbewuste bewust te maken, hoe zijn duisternis te transformeren in een getij van de dag – zal ze van geen enkel groot nut zijn. Integendeel, ze bewijst een van de grootste gevaren te zijn.

Het was Albert Einstein die voor de Tweede Wereldoorlog een brief schreef aan President Roosevelt van Amerika, zeggende: 'Ik kan atoomenergie produceren en atoombommen ontwerpen en als u geen atoombommen heeft, kan ik voorspellen dat het in de oorlog tegen Duitsland onmogelijk is te overwinnen.' Albert Einstein was een Duitse Jood. Hij werkte in Duitsland, deed onderzoek onder controle van de Duitse regering, dat onder het gezag van Adolf Hitler stond, om een atoombom te ontwerpen. Het hele idee alleen al... als hij geen Jood was geweest, zou de hele wereldgeschiedenis volkomen anders geweest zijn. Als Duitsland atoombommen had kunnen produceren, dan zou er geen enkele macht geweest zijn – noch van Amerika, noch van de Sovjet-Unie, noch van Engeland – om stand te houden tegenover Adolf Hitler; hij zou de hele wereld veroverd hebben.

Maar omdat Einstein een Jood was... hij was zo belangrijk dat hij niet door Adolf Hitler en zijn mensen werd lastiggevallen, maar hij zag wel dat er miljoenen Joden verdwenen, in feite in rook opgingen in de gaskamers van de Naziregering. Hij zou niet vermoord zijn omdat hij zo zeer nodig was en er was niemand anders om hem te vervangen, maar hij werd bang dat als Adolf Hitler zou winnen, dat dan over de hele wereld geen enkele Jood in leven gelaten zal worden. Hij was niet bang voor zijn eigen leven; dat was veilig, want Adolf Hitler had hem nodig.

Albert Einstein ontvluchtte Duitsland, liet het experiment onafgemaakt achter. De Duitse wetenschappers deden van alles, maar er was geen andere Albert Einstein om het experiment te voltooien. En Einstein schreef een brief aan de vijand van Duitsland, aan Amerika, met de woorden: 'Ik ben Duitsland ontvlucht en ik ben bereid atoombommen te maken voor Amerika. Zonder atoombommen kunnen jullie Duitsland niet verslaan. En er is ook een zekere angst dat er misschien iemand in staat is het experiment te voltooien dat ik onafgemaakt heb achtergelaten, want er werkten samen met mij, en onder mijn leiding, vele wetenschappers.' Roosevelt nodigde hem onmiddellijk uit en gaf hem alle mogelijke faciliteiten.

Truman was in die tijd president toen de atoombommen door Albert Einstein werden geproduceerd, en Einstein zei tegen Truman: 'Momenteel is er geen noodzaak ze te gebruiken, want Duitsland heeft een historische fout begaan.' Deze historische fout is vele malen begaan. Iedereen die met Rusland wil vechten en deze historische fout heeft begaan, is tot de ondergang gedoemd, want negen maanden lang is het hele land bedekt met sneeuw. Rusland is zo uitgestrekt – het strekt zich uit over twee continenten, vanuit de ene hoek van Europa naar de andere hoek van Azië. En er zijn maar drie maanden dat het weer voldoende helder is om te vechten. En Rusland heeft een leger dat groot

genoeg is om de vijand drie maanden lang tegen te houden en te wachten op de winter.

De winter duurt negen maanden. Rusland hoeft dan niet te vechten; die winter maakt zonder enige moeite een eind aan de vijand. Niemand kan de Russische winter overleven, behalve de Russen – het vereist een levenslange training.

Napoleon raakte de weg kwijt, in de eerste Wereldoorlog raakte Duitsland de weg kwijt, en Adolf Hitler beging opnieuw dezelfde fout.

Maar deze keer gaf Truman zelfs geen antwoord op de brief van Albert Einstein. De eerste brief werd met grote vreugde ontvangen en hem werd een enthousiast welkom bereid, en alle faciliteiten verstrekt die nodig waren, maar nu waren de bommen al in handen van de politici. Wie geeft dan nog om Albert Einstein? En hij zei eenvoudig: 'Er is nu geen noodzaak. Duitsland is uitgerangeerd en over hoogstens twee weken is Japan ook uitgerangeerd, want Japan kan het niet alleen aan. Het was de ondersteuning van Duitsland... Het is niet nodig om deze bommen te gebruiken.'

Maar Truman had haast om de atoombommen te gebruiken, want Duitsland had zich overgegeven en als Japan zich ook overgeeft dan is er geen gelegenheid om te ervaren welke geweldige macht Amerika heeft om aan de hele wereld te laten zien.

Nagasaki en Hiroshima werden zonder doodzaak vernietigd. Japan was al bereid zich over te geven. Voorbereidingen werden getroffen hoe de overgave zou plaatsvinden; besprekingen werden gevoerd tussen de generaals. En Truman gaf de opdracht: 'Vóór de overgave moeten we tenminste uitproberen over hoeveel macht wij beschikken. Zodra de oorlog is afgelopen hebben we geen gelegenheid meer.'

Tweehonderd duizend mensen stierven in twee grote steden binnen tien minuten – en niet alleen mensen, maar ook bomen, dieren, vogels, alles wat levend was, ging plotseling dood.

Albert Einstein was zozeer geschokt dat toen iemand vlak voor zijn overlijden hem vroeg: 'Als je opnieuw geboren wordt, zou je dan een natuurkundige willen zijn in je nieuwe leven?' zei hij: 'Absoluut niet!' Als ik weer geboren word, zou ik liever een loodgieter zijn dan een natuurkundige. Genoeg is genoeg. Ik heb gezien hoe ik dag in, dag uit gewerkt heb om atoomwapens te ontwerpen. Zij waren voor een noodsituatie, maar toen ze eenmaal waren ontstaan, had ik er geen macht meer over. Ik had ze ontworpen maar zodra ze geproduceerd waren, hadden de politici de sleutels in handen. En mijn brief werd niet eens beantwoord! Ik sterf als een van de meest gefrustreerde mensen op aarde.'

Hij was een van de meest succesvolle mensen, misschien wel de grootste wetenschapper die we ooit gekend hebben, maar zijn eigen gevoel was veel echter. Hij was een mens van bewustzijn; hij stierf bijna als een gewonde leeuw, volkomen gefrustreerd door politici en hun verfoeilijkheid, hun moorddadige en criminele minds.

Tot nu toe heeft de wetenschap beslist niet veel van een transformatie voortgebracht wat het menselijk bewustzijn betreft, maar het heeft wel de potentie – enkel een geweldig wakker worden is nodig.

De wetenschapper moet zijn verantwoordelijkheid beseffen. Hij is bijna een god geworden; hij kan creëren of hij kan vernietigen. Hij moet eraan herinnerd worden dat hij niet meer de oude wetenschapper is uit de tijd van Gallileo, die alleen maar werkt in zijn eigen huis, met een paar buizen en een paar flessen, die alleen maar chemicaliën vermengt en experimenteert. Die dagen zijn voorbij. Tegenwoordig heeft hij de macht om het hele leven op deze planeet te vernietigen of een leven te creëren zo prachtig en zo gelukkig dat de mens het zich enkel in de hemel heeft voorgesteld; het kan hier mogelijk zijn. Een paar kleine groepen van wetenschappers zijn begonnen te werken op deze frequenties. Maar niemand gelooft hen.

In Manali, in een van de interviews met de pers, sprak ik over de mogelijkheden, over de creatieve en volkomen nieuwe mogelijkheden van toegangen die door de wetenschap geopend kunnen worden. Neelam was daar ook, en zij berichtte aan Nirvano in Kathmandu dat ik 'volkomen onlogische dingen' zei. En ik kan begrijpen dat iedereen denkt dat wat ik zei 'volkomen ongebruikelijk' was. Daar lijkt het op.

Maar net een paar dagen geleden heeft Japan een kunstmatig eiland aangelegd, want in Japan is een zodanig tekort aan land dat het onmogelijk is de industrie uit te breiden. Japan is het rijkste land ter wereld geworden. Het heeft steeds meer land nodig. De oude manier is een ander land te veroveren; maar dat is niet meer mogelijk. De angst voor een derde wereldoorlog hangt eenieder boven het hoofd.

Japan heeft een kunstmatig eiland laten ontstaan dat gebruikt zal worden voor industriële ontwikkeling. Het drijft dan in de oceaan. Zodra het een succes wordt, veel meer kunstmatige eilanden... en Japan creëert dan meer aarde dan god in die zes dagen.

Er zijn enorme mogelijkheden voor de wetenschap. Zodra ze niet langer dienstbaar is aan de dood, kan ze steden in de oceaan laten drijven. Japan heeft ook met succes uitgeprobeerd ondergrondse steden te ontwerpen, want waarom zou je doorgaan met het oude concept dat je bovengronds moet

wonen? Je kunt ondergronds wonen; het is daar vrediger, en je kunt de juiste soort verlichting krijgen, en het goede type zuurstof, want alles bevindt zich dan in de handen van de wetenschappers.

Ik sprak over dergelijke dingen in het persinterview, en arme Neelam dacht dat ik 'volkomen onlogische' dingen zeg. Net zoals ondergrondse steden mogelijk zijn, zijn drijvende steden in de oceaan mogelijk, en steden onder de oceaan zijn mogelijk, en zwevende steden zijn mogelijk...

Zodra de wetenschap zijn houding verandert en ophoudt ondersteunend te zijn naar politici ten behoeve oorlog, komt er zoveel energie vrij dat wetenschappers al deze dingen kunnen doen die misschien volkomen onlogisch lijken voor jou, maar ze lijken voor mij niet volkomen onlogisch.

Voor mij lijkt dat allemaal bijna voorspelbaar te zijn. Het gaat gebeuren, want de aarde gaat overbelast raken met bevolking. Het heeft de vijf miljard al bereikt en rond het jaar tweeduizend en twintig heeft het zich bijna verdubbeld. Een bevolking van tien miljard? – Deze arme aarde, die eeuwenlang is uitgebuit, is niet in staat dit te dragen. Je zult kunstmatig voedsel moeten ontwikkelen, en misschien nieuwe groenten, nieuw voedsel. In de Sovjet-Unie hebben ze al nieuwe vruchten die god niet geschapen heeft in die zes dagen. Net zoals dieren kunnen worden gecreëerd door middel van kruising, kruisen zij bomen en ontwikkelen nieuwe vruchten, door ze de juiste smaak te geven en het juiste sap – vruchten die de mens nog nooit heeft gegeten, waarvoor geen naam bestaat in de woordenboeken. Er zijn nieuwe namen aan ze gegeven.

En de mens moet misschien meer en meer op chemisch voedsel leven. Misschien is het wel gezonder, want vijfennegentig procent van alles wat je momenteel eet, zijn onverteerbare vezels; het moet uit het lichaam gegooid worden. Nauwelijks vijf procent wordt benut. Dit is pure onzin! Dit is het onnodig belasten van je spijsverteringssysteem. Waarom niet enkel die vijf procent geven die je lichaam nodig heeft? Als je spijsverteringssysteem niet vermoeid raakt, wordt je levensduur langer.

Het is het spijsverteringssysteem dat je vermoordt. Alle experimenten ten aanzien van het spijsverteringssysteem laten het zien... Het is op vele dieren uitgeprobeerd. Dieren die genoeg voedsel kregen, zoveel als ze maar wilden, hadden maar half de levensduur van dieren die de helft van de voeding werd gegeven waarnaar ze verlangden. De eerste groep leefde tien jaar, de tweede groep leefde twintig jaar, want het spijsverteringssysteem bleef frisser, jonger, onvermoeid.

Wetenschap heeft geweldige mogelijkheden, Satyam Bhairava, alleen zijn wij nog niet in staat geweest om die mogelijkheden te benutten. En alle

wetenschappers staan ten dienste van politici, van regeringen – dat betekent in dienstbaarheid aan dood en oorlog. Er is een geweldige revolutie nodig. Net zoals wetenschappers ooit in opstand kwamen tegen de godsdienst, stredden tegen de godsdienst, moeten ze nu de strijd aangaan tegen politici, tegen nationalisme. Hun verantwoordelijkheid is groot. De nieuwe mens heeft hen en hun revolutie nodig. Zij zijn de belangrijkste mensen voor de overleving van de mensheid.